

Artikel 5. Fast driftssted

Bestemmelsen definerer begrebet »fast driftssted«, som efter artikel 7 er af vigtig betydning. Det er nemlig en betingelse for, at et land kan beskatte et foretagende fra det andet land af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed, af indtægten er indtjent gennem et fast driftssted i det førstnævnte land. Fast driftssted omfatter især en filial, et kontor, en fabrik, et værksted eller en mine eller andet sted for udvinding af naturforekomster. Et bygnings-, anlægs eller monteringsarbejde danner kun fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

Artikel 5 har desuden regler om hvilke aktiviteter, der ikke danner fast driftssted.

Kapitel II

Beskatning af indkomst og formue

Artikel 6 – 23 fastlægger for en række indkomsttyper (og formuetyper), hvilken stat der har beskatningsretten. Som udgangspunkt er det den stat, hvor indkomstmotageren er hjemmehørende (bopælsstaten). I en række tilfælde har den stat, hvorfra indkomsten stammer (kildestaten), en fuld eller delvis beskatningsret.

Artikel 6 – 23 skal læses sammen med artikel 24. Denne artikel er den såkaldte metodebestemmelse, som regulerer den metode, som bopælsstaten skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning af de indkomsttyper, som efter artikel 6 - 23 kan beskattes eller kun kan beskattes i kildestaten.

I de tilfælde, hvor Danmark er bopælsstat, skal dobbeltbeskatning ophæves efter artikel 24, stk. 2. For de indkomster, som kan beskattes i Tyskland, ophæves dobbeltbeskatning efter den såkaldte kreditmetode (litra a - b). For de indkomster, som kun kan beskattes i Tyskland, samt for lønindtægt ophæves dobbeltbeskatning efter metoden eksemption med progressionsforbehold (litra f). Desuden er der regler for den skattemæssige behandling af udbytter, som et dansk moderselskab modtager fra dets tyske datterselskab (litra c - e).

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Indtægt af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Et foretagende fra den ene stat kan som hovedregel ikke beskattes i den anden stat af erhvervmæssig indkomst fra denne anden stat (kildestaten). Hvis foretagendet driver virksomhed gennem et fast driftssted i kildestaten, kan denne stat dog beskatte den indkomst, som foretagendet erhverver gennem dette faste driftssted.

Artikel 7 har desuden regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted.

Artikel 8. Skibsfart, transport ad indre vandveje og luftfart

Et foretagendes indkomst fra international skibs- og luftfart kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Det samme gælder indkomst, som et foretagende har erhvervet ved anvendelse eller udlejning af containere mv. til transport af varer i international trafik, hvis denne indkomst står i forbindelse med indkomst fra international trafik.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Såfremt forbundne foretagender i de to lande handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hvert land justere indkomstansættelsen for foretagendet i det pågældende land efter det såkaldte arms længde princip (stk. 1). Det andet land kan foretage en korresponderende justering for foretagendet i dette land, hvis det er enig med justeringen i det førstnævnte land (stk. 2).

Artikel 10. Udbytter

Beskatningsretten til udbytteudlodninger fra et selskab i den ene stat (kildestaten) til en aktionær i den anden stat (bopælsstaten) er fordelt mellem de to stater i stk. 1 - 3 og 5.

Til brug for anvendelse af artikel 10 er begrebet »udbytte« defineret i stk. 4. Ud over den gængse forståelse af begrebet, omfatter det også »anden indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det udloddende selskab er hjemmehørende«.

Dette betyder, at der er dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytter ved